

*El Bàsquet i el seu
reglament:
una evolució
constant*

Xavier Cuenca Oliván
2n Batxillerat
Curs 2010-2011
Tutor: Joan Llasera

Índex

1. Hipòtesis sobre l'evolució del reglament del bàsquet	Pàg. 2
1.1. Quin es l'objectiu del treball.....	Pàg. 2
2. Introducció.....	Pàg. 3
2.1. Què és el basquetbol	Pàg. 3
2.2. Història del basquetbol.....	Pàg. 3
3. Antecedents històrics.....	Pàg. 5
4. Les principals lligues.....	Pàg. 6
4.1. NBA.....	Pàg. 6
4.2. Principals lligues fora dels EE.UU.	Pàg. 9
4.2.1. Lliga espanyola	Pàg. 9
4.3. L'Eurolliga	Pàg. 11
5. Evolució tècnica, tàctica i reglamentària als EE.UU. i Europa	Pàg. 14
6. Validesa de la hipòtesi	Pàg. 41
7. Conclusions del treball i problemes que hagin aparegut	Pàg. 43
8. Bibliografia i 9. Webgrafia	Pàg. 44
10. Agraïments	Pàg. 45
Annexos	Pàg. 46

1. HIPÓTESIS SOBRE L'EVOLUCIÓ DEL REGLAMENT DEL BÀSQUET

- Per millorar l'espectacle del joc.
- Per evitar que no hi hagués sempre la mateixa monotonia de joc, fer constants canvis per així ser un esport molt evolutiu en comparació amb d'altres.
- Per poder fer més publicitat (entre els temps morts, la mitja part...), i vendre el bàsquet molt bé a nivell televisiu.

1.1. Quin és l'objectiu del treball?

- L'objectiu del treball és arribar a saber quina de les següent hipòtesis, mitjançant l'anàlisi de l'evolució de les normes del bàsquet, s'apropa més a la realitat de perquè s'ha produït tal evolució.

Per poder conèixer el basquetbol es necessita de uns coneixements anteriors a tota l'evolució en si. Primerament hem de saber què es aquest esport, de què tracta, antecedents històrics, etc. Tot seguit hem de entrar a valorar les diferents modificacions del seu reglament que ha anat patint el basquetbol des de els seus inicis, fins a l'actualitat. I ja per acabar, un cop hem valorat les diferents modificacions i el perquè d'aquestes, podem arribar a una conclusió, a un final de l'anàlisi, en el qual arribem a tenir una idea més clara de quina de les hipòtesis que s'han plantejat al inici és la més adient a l'evolució del bàsquet.

2. INTRODUCCIÓ

2.1. Què és el basquetbol?

El **basquetbol**, popularment conegut com a **bàsquet**, és un esport practicat entre dos equips de cinc jugadors en joc cadascun, que cerquen d'introduir una pilota dins de la cistella defensada per l'equip contrari, amb l'objectiu d'aconseguir més punts que l'adversari, tot respectant les regles del joc.

2.2. Història del Basquetbol

Si ben llunyanament podem trobar en les èpoques dels grecs o dels asteques, referències sobre el bàsquet, el principi d'aquest joc modern té els seus orígens en una escola nord-americana l'any 1891. El promotor d'aquest va ser un tal James Naismith, instructor d'esport en el YMCA (Associació de Joves Cristians) en Springfield. James va especificar les tretze regles bàsiques del bàsquet les quals encara estan vigents, no obstant això s'han efectuat algunes modificacions per

adequar-les a les noves èpoques on el joc, principalment, es basa en la rapidesa amb que s'anoten els punts i en la forma espectacular d'anotar-los.

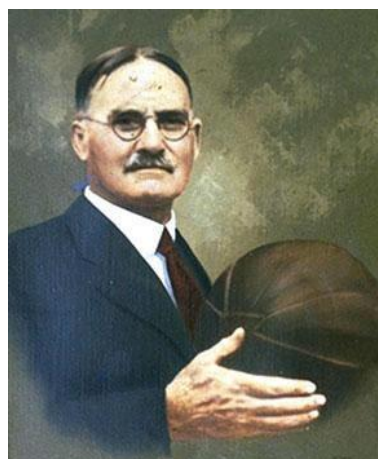
Degut als llargs hiverns que patia Springfield, i amb la urgència que els seus alumnes es mantinguessin entretinguts i en bones condicions físiques, James va considerar crear un nou joc que es pogués jugar sota sostre i en espais reduïts. Després de passar alguns mesos estudiant altres esports existents i adoptant el més atractiu de cadascun, Naismith va aconseguir establir una sèrie de requisits que hauria de tenir aquest nou esport:

- Afinitat per la pilota.
- Fàcil d'aprendre.
- Que pogués ser jugat en qualsevol superfície.
- Atac permanent de la meta.
- Que hi hagués un balanç entre l'atac i la defensa.
- No fos un esport agressiu.

Així va ser com a poc a poc i després de diversos assajos, per fi, James crea l'esport conegut com "Basketball" (basket (cistella) i ball (pilota)). La imatge del joc era simple; es jugaria solament amb les mans i tindria com a objectiu ficar la pilota en una cistella, d'on prové el seu nom.

Els principis bàsics creats per James van ser:

1. La pilota serà esfèrica i pot ser llançada amb una o dues mans sense importar la seva direcció.
2. Tot jugador pot col·locar-se en el terreny de joc on li agradi i en qualsevol moment.
3. No es pot retenir la pilota i córrer amb ella.
4. Els dos equips jugaran junts sobre el terreny, però està prohibit el contacte entre els jugadors.
5. La meta ha de ser elevada, horitzontal i de dimensions petites perquè s'hagi de recórrer més a la destresa que a la potència.
6. Els equips estarien formats per nou jugadors.

- El primer partit

El primer joc de bàsquet oficial va ser jugat en el gimnàs de YMCA el 20 de gener de 1892. Al 1894 es va establir el tir lliure; al 1897 es reglamenten cinc jugadors per equip i en 1904 es va definir la grandària de la pista.

El bàsquet femení va començar al 1892 a la universitat de Smith quan Senda Berenson, professora d'educació física, va realitzar alguns canvis a les regles de James per ajustar-los a les dones. El primer partit oficial va ser jugat a Estats Units en 1893.

- Difusió i regulació

El bàsquet es va difondre ràpidament per tots els Estats Units i Canadà i va ascendir a categoria Olímpica al 1936.

L'esport a nivell mundial està regulat per la Federació Internacional de Bàsquet Amateur (FIBA) i es realitzen campionats cada cert temps.

El bàsquet segueix sent el mateix des dels seus inicis, on més que el contacte físic fort preval, la tècnica i habilitat de cada jugador. El bàsquet s'ha transformat en un dels esports més seguit a nivell mundial.

3. ANTECEDENTS HISTÒRICS

Sobre els orígens ancestrals del bàsquet hi ha moltes teories que citen molts esports o activitats que practicaven els nostres avantpassats en diverses parts. Aquestes teories sostenen que en èpoques remotes, al voltant de tot el món existia gran quantitat de jocs de pilota que bé poden predir l'anterioritat d'aquest esport, en ells predominava l'element lúdic, íntimament relacionat amb els aspectes religiosos i els preceptes morals establerts en cadascuna de les cultures.

Els jocs realitzats per cadascuna d'aquestes civilitzacions ancestrals, en el context de la seva cultura, no representaven únicament el descans, l'esplai i la recreació; tampoc es tractava d'una simple competició atlètica, sinó que es tractava més aviat d'un ritual inscrit en un escenari màgic, que pretenia retre homenatge a les seves divinitats. Així doncs, el joc de pilota, va simbolitzar un dels seus ritus principals, nascut de la

imaginació i l'espiritualitat i proveït d'una religiositat especial. Igualment cal destacar, els coneixements d'arquitectura esportiva, aplicats amb perfecció geomètrica i proveïts d'un art escultòric impressionant; a més que les reglamentacions internes dels jocs indiquen clarament la capacitat d'aquestes societats per fixar normes.

Així doncs, podem trobar entre els orígens ancestrals del basquetbol moltes teories, que citen diferents esports que practicaven els nostres avantpassats des de fa més de 3000 anys. Alguns exemples ho constitueixen: les cultures de Meso Amèrica, que realitzaven jocs de pilota; la Roma antiga amb els seus jocs de pilota; els jocs populars de pilota de l'edat mitjana, etc.

Les cultures més evolucionades de Meso Amèrica, realitzaven jocs que es van mantenir durant diverses civilitzacions i que van influir en el desenvolupament d'altres jocs col·lectius de pilota en l'Amèrica del nord indígena, entre ells trobem:

- EL TACHTLI
- EL CHICHÓN ITZÁ
- EL POPOL-GÜM
- EL JARPASTCIM
- EL CHÜLIACK
- EL KORF-BALL
- EL CALDERO
- EL PATO

4. LES PRINCIPALS LLIGUES

4.1. NBA

La lliga professional americana de bàsquet està dividida en dues conferències, la Conferència Est i la Conferència Oest que consten de 3 divisions cada una.

Primerament es juguen una sèrie de partits de pretemporada, després la temporada regular i finalment els play-offs entre els millors equips de la lliga que s'enfronten entre ells al millor de 7 partits.

La pretemporada se sol realitzar entre els mateixos equips de la **NBA**, de totes maneres la organització de lliga cada cop intenta promocionar-se més enllà de les fronteres dels EUA. Per aquest motiu, alguns equips preparen la temporada amb

alguns partits a Europa o Àsia. A Catalunya la temporada 2004-2005 varem poder veure un enfrontament entre la secció de bàsquet del F.C Barcelona i els Memphis Grizzlies. La temporada 2006-2007, el Barça repetiria com equip de la pretemporada de la **NBA** enfrontant-se als Philadelphia 76ers. I aquest mateix any els Lakers es van enfrontar en un partit de pretemporada contra el F.C Barcelona.

La temporada regular consta de 82 partits. Cada equip juga 41 partits com a local i 41 com a visitant. Els adversaris de cada partit es distribueixen de la següent manera: 4 partits contra els equips de la pròpia divisió, 3 o 4 partits contra els equips de la mateixa conferència però de diferent divisió i dos partits contra els de l'altre conferència.

Al febrer, durant un cap de setmana la lliga s'atura per celebrar, cada any en una ciutat diferent dels EUA, el partit de les estrelles o All-Star Game, on els millors jugadors de cada conferència configuren un equip que s'enfronta al millor equip de l'altre conferència. Aquest esdeveniment s'emmarca dins l'All-Star Weekend de l'NBA, on el divendres també se celebra el partit entre els millors "rookies" o jugadors novells i els millors jugadors de segon any i el dissabte els concursos d'esmaixades i de triples.

* All-Star del 2010 celebrat a Dallas

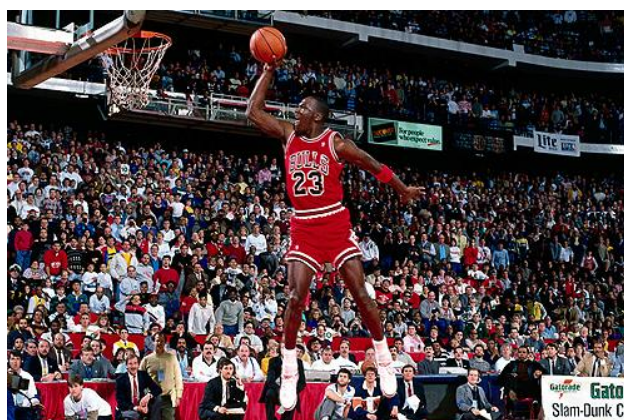
En el mes d'abril, finalitza la temporada regular. Durant aquest temps, comença el període de votació dels premis individuals de la temporada. El premi al millor sisè jugador, que és aquell jugador que sense ser titular té una millor aportació a l'equip. El "rookie" o novell del any i el que ha tingut una millor progressió. També, hi ha una menció al millor jugador defensiu, al millor entrenador i el MVP de la temporada. A més

a més, Sporting News concedeix anualment un premi no oficial al millor executiu de la temporada. Finalment també es dóna el cinc inicial ideal de la lliga i el segon equip ideal.

Els play-offs comencen a finals d'abril amb vuit equips per conferència. Els tres primers llocs de cada conferència venen determinats pels campions de cada divisió segons el seu balanç de victòries i derrotes. Els cinc equips restants venen determinats pel balanç de victòries i derrotes. De totes maneres, el ser campió de divisió té influència en l'encreuament però no en el factor pista que sempre és per l'equip que en l'enfrontament té un millor percentatge de victòries.

- Orígens de la NBA

En la dècada dels 40 el major espectacle era la lliga d'hoquei sobre gel, així que els dirigents van decidir buscar un esport que pogués entretenir als aficionats mentre aquesta lliga es prenia un descans hivernal. Així va néixer la "Basketball Association of Amèrica" (BAA) amb 11 equips dels quals solament 3 encara es mantenen: els Boston Celtics, els Knicks de Nova York i els Golden State Warriors. La BAA es fusionaria amb una altra lliga professional existent en l'època la NBL i així es formaria la "National Basketball Association" (NBA). Malgrat els esforços dels seus dirigents la lliga no aconseguia la popularitat que posseïa l'hoquei sobre gel, fins que en els anys 80, jugadors com Larry Bird, Magic Johnson i Michael Jordan consolidarien la NBA, sent avui considerada la millor lliga món.

*Michael Jordan el millor jugador de la història de la NBA

4.2. PRINCIPALS LLIGUES FORA EE.UU:

- ACB (Espanya).
- Bundesliga Basketball (Alemanya).
- Lega Basketball G.I.B.A (Itàlia).
- Russian Basketball Federation (Russia).

4.2.1. LLIGA ESPANYOLA (ACB)

La **Lliga ACB** és la principal lliga de bàsquet professional espanyola. L'organitza "l'Asociación de Clubes de Baloncesto" (ACB) des de la temporada 1983-1984, substituint a la Federación Española de Baloncesto (FEB), que va deixar d'organitzar la lliga nacional.

La Lliga ACB està formada per 18 equips, que competeixen en una primera fase o fase regular en una Lliga en la qual cada equip s'enfronta dues vegades a tota la resta (una vegada com a local i una altra com a visitant).

Els set equips que lideren la classificació després de la primera volta, més un equip ACB amfitrió de la ciutat on es celebri el torneig si n'hi ha, s'enfronten a la Copa del Rei que es disputa a partit únic (set partits: quarts de final, semifinals i final) jugats en una mateixa seu, que concentra l'espectacle i la disputa d'un esdeveniment en un únic cap de setmana entre els millors equips, el que dóna espectacularitat i emoció a aquesta competició. L'equip guanyador s'emporta el trofeu que duu el mateix nom. La Copa és una excel·lent ocasió per a veure el millor del bàsquet espanyol de clubs.

*Copa del Rey 2010 celebrada a Bilbao

Al final de la fase regular, els vuit primers classificats s'enfronten els play offs, que consisteix a aparellar aquests vuit equips d'acord amb la seva classificació a la fase regular i disputen unes eliminatòries al millor de tres partits (cinc a la final). Els primers classificats tenen avantatge de camp i els aparellaments es fan afavorint la classificació prèvia, és a dir el primer juga amb el vuitè, el segon amb el setè el tercer amb el sisè i el quart amb el cinquè. El guanyador de la final d'aquestes eliminatòries és proclamat campió de la Lliga ACB.

*Trofeu de la Lliga ACB al campió

- Història de l'ACB

El gran dominador de la Lliga ACB des de la seva fundació ha estat el FC Barcelona, perquè l'ha guanyat en 12 de les 25 edicions celebrades, seguit pel Real Madrid CF que s'ha proclamat campió en 8 ocasions.

Des de la creació de la lliga ACB, només cinc clubs han disputat totes les edicions de la competició: el Regal F.C. Barcelona, el Real Madrid CF, el DKV Joventut de Badalona, el CB Asefa Estudiantes de Madrid i el Caja Laboral de Vitòria.

L'ACB va ser una de les associacions impulsores i fundadores de la Unió de Lligues Europees de Bàsquet (ULEB) el 1991, que impulsaria uns anys després la creació de l'Eurolliga i la Copa de la ULEB, competicions independents de la Federació Internacional de Bàsquet (FIBA).

*Jordi Villacampa quan jugava al Joventut de Badalona

4.3. L'EUROLLIGA (Competició per trobar el campió de tota Europa)

L'**Eurolliga** (*Euroleague* en anglès) és l'actual màxima competició de clubs de bàsquet d'Europa i està organitzada per la Unió de Lligues Europees de Bàsquet (**ULEB**) des del seu naixement durant la temporada 2000-2001, agafant el relleu de la desapareguda Copa d'Europa de bàsquet. En aquells moments, les associacions de clubs espanyols, italians i grecs van impulsar una ruptura amb la Federació Internacional de Bàsquet (**FIBA**), organitzadora de la històrica Copa d'Europa, per crear una nova competició en el marc de la ULEB i, així, intentar obtenir majors ingressos econòmics.

Al novembre de 2004 va començar una nova etapa per a l'Eurolliga ja que la ULEB i la FIBA van resoldre els seus conflictes. Un dels acords aconseguits va ser el reconeixement de l'Eurolliga com a màxim torneig europeu de clubs per part de la FIBA Europa.

Des de 1957 fins l'any 2000 la Copa d'Europa, aquest era el nom que tenia originàriament l'Eurolliga, enfrontava als campions de lliga de cadascun dels països europeus inscrits a la FIBA

2001: Escissió

Els grans clubs professionals del continent, liderats pels espanyols, els italians i els grecs, agrupats a la Unió de Lligues Europees de Bàsquet (ULEB), es van separar de la Federació Internacional de Bàsquet (FIBA) amb el propòsit d'organitzar una nova Eurolliga amb criteris més moderns de gestió. Aquests clubs volien rebre més ingressos procedents dels drets de transmissió per televisió i de *merchandise* dels quals els oferia la FIBA.

Davant la falta d'acord entre la FIBA i la ULEB, va desaparèixer l'històrica Copa d'Europa i durant la temporada 2000-2001 van néixer dues competicions paral·leles que van lluitar per recollir el testimoni: la successora **Supralliga** i la nova **Eurolliga**.

Els clubs es van inscriure en una i una altra competició segons els seus interessos. La major part d'espanyols, italians, grecs i francesos van prendre part a l'Eurolliga, mentre que la majoria de russos, israelians i de l'est d'Europa van optar per la Supralliga.

Durant la temporada 2001-2002 els equips pertanyents a la Supralliga van entrar a formar part de l'Eurolliga, quedant una única competició.

2006: Harmonització

Els cinc anys de ruptura en el bàsquet europeu van ser perjudicials tant per a la Federació Internacional de Bàsquet (FIBA), la Unió de Lligues Europees de Bàsquet (ULEB) i els clubs que van prendre part a les seves competicions.

Per això, durant el novembre de 2004, els màxims dirigents de la ULEB i FIBA Europa van acordar finalment la compatibilització dels seus respectius tornejos de cara a la següent temporada.

D'aquesta manera, FIBA Europa es va comprometre a administrar i impulsar totes les competicions de clubs europees (renombrant a la seva **Lliga Europea** com **Eurocopa**) al mateix temps que reconeixia oficialment a la ULEB com ens organitzador de l'**Eurolliga** i la **Copa de la ULEB**. A més, el màxim organisme federatiu europeu va limitar a 48 el nombre de participants als tornejos de la ULEB i va passar a gestionar

en exclusiva les normatives d'elegibilitat dels jugadors, els traspessos i els controls antidopatge.

La ULEB es va reservar l'opció de subscriure contractes perquè alguns clubs participessin en les seves competicions durant un nombre determinat de temporades independentment dels resultats esportius que hagin tingut.

L'acord també va preveure el compromís d'harmonització del calendari internacional perquè els partits oficials de les seleccions nacionals no perjudiquessin els interessos dels membres de la ULEB.

*Logotip de l'Eurolliga

- Els deu últims guanyadors de l'Eurolliga:

- 2001: Virtus Bologna (ITA)
- 2002: Panathinaikos AO (GRE)
- 2003: FC Barcelona (SPA)
- 2004: Maccabi Tel Aviv (ISR)

- 2005: Maccabi Tel Aviv (ISR)
- 2006: CSKA Moscou (RUS)
- 2007: Panathinaikos AO (GRE)
- 2008: CSKA Moscou (RUS)
- 2009: Panathinaikos AO (GRE)
- 2010: FC Barcelona (SPA)

*Últim campió de l'Eurolliga: Regal FC Barcelona

5. EVOLUCIÓ TÈCNICA, TÀCTICA I REGLAMENTÀRIA ALS EE.UU I EUROPA

Mentre la difusió del bàsquet seguia a Europa, en el seu bressol, els Estats Units, no cessaven els intents per millorar les condicions de joc, per fer del bàsquet no només un joc molt atractiu sinó també per convertir-ho en un dels primers esports de precisió. Durant tot aquest temps, les regles del joc, la forma de jugar i la tècnica van experimentar una gran evolució.

Avui el bàsquet és un esport practicat a tot el món, els grans canvis introduïts en el joc van influir en les accions individuals i d'equip, augmentant les tècniques, l'habilitat i el desenvolupament físic dels seus practicants.

La següent evolució dóna una idea de com s'ha vingut donant aquest canvi des de la seva mateixa creació fins als nostres dies:

1891

- Naixement de Bàsquet.

- El joc es realitza amb un nombre de jugadors variable, en un camp de dimensions també variable, amb una pilota de futbol i amb dos períodes de temps de 15 min. cadascun.

- S'adoptin els conceptes d'organització del futbol i així sorgeixen 2 defenses estàtics, 2 davanters posiciona'ls i un centre que orienta les accions d'atacants i defensors.

- **Anàlisi de l'any:** Amb el naixement del bàsquet l'important era el joc, l'esport en el mateix, i no de la manera com es jugava.

1892

- Publicació del primer reglament que constava de 13 articles.

Van ser tretze les regles amb les quals es va començar a jugar el bàsquet, les que es van constituir formalment l'any 1891 per ser publicades.

Amb base en aquest reglament original, van començar a aplicar-se les variants pertinents, d'acord amb les situacions especials que s'anaven trobant en transcórrer el temps, però sense perdre de vista els principis fonamentals amb els quals va ser creat el joc.

1. La pilota posseirà les característiques corrents i es podrà llançar en qualsevol direcció, amb una o dues mans.

2. La pilota podrà passar-se en qualsevol direcció amb una o dues mans però no amb el puny.

3. El jugador no haurà de córrer amb la pilota, sinó que obligatòriament la llançarà des del lloc en què es trobi. S'estableix un marge de tolerància per al jugador que es trobi en trànsit de córrer ràpidament.

4. La pilota solament podrà sostenir-se amb una o dues mans. Els braços o el cos no podran utilitzar-se.

5. Aquesta prohibeix empènyer amb l'espatlla, subjectar, empènyer, fer traveta o copejar a l'adversari. La infracció a aquesta regla suposa una penalització; la segona vegada el jugador quedés desqualificat fins al proper tant, i si la infracció es fa intencionadament el jugador quedarà exclòs fins al final del enfrontament i no podrà ser reemplaçat.

6. La infracció de les regles 2, 3, 4 i 5 suposen una penalització.

7. Si un equip comet les infraccions seguides (sense que es produeixi cap per part de l'adversari), l'equip contrari es farà creditor d'un punt al seu favor.

8. Es concedeix un tracte quan la pilota es llança o rebota en el sòl fins a la cistella i es queda allí, amb la condició que els adversaris no la hagin tocat o desplaçat. Si la pilota queda a la vora i l'adversari la recull, es marca un punt a favor de l'atacant.

9. Quan la pilota està en fora de joc serà retornada al terreny per la primera persona que l'agafi. En cas de disputa l'àrbitre s'encarregarà de llançar-la al terreny de joc amb trajectòria recta. En 5 segons es retornarà la pilota al terreny de joc; en el supòsit de superar-se aquest temps la pilota passarà a mans de l'adversari.

10. L'ajudant d'àrbitre jutja la conducta dels jugadors, anota les faltes i adverteix a l'àrbitre quan es cometen tres faltes consecutives. Té poder per desqualificar als jugadors en virtut de la regla 5.

11. L'àrbitre determina quan la pilota està en joc i controla el temps. Decideix la validesa d'un punt i controla el marcador, juntament amb totes les altres funcions confiades normalment a l'àrbitre.

12. La durada del partit és de dos temps de 15 minuts, amb 5 minuts de descans.

13. L'equip que s'apunti més punts durant aquest temps serà declarat vencedor, en cas d'empat pot haver-hi prorroga fins a la primera encistellada, d'acord amb els capitans de l'equip.

- Es generalitza les accions conjuntes de 5 atacants i 5 defensors. Les primeres defenses que sorgeixen són de tipus home a home i el primer tipus d'atac va ser un contraatac desorganitzat.

· **Anàlisi de l'any:** Aquest any amb les tretze noves regles publicades es pretenia que el bàsquet adoptes una forma ja determinada de joc. La regla 3, per exemple deia que els jugadors només podien tirar des de el lloc on rebien la pilota, sense cap tipus de moviment. Això no afavoria a la bona transició del joc perquè la impossibilitat de moviment feia que es limités el tir dels jugadors d'una manera molt determinada. Un altre exemple és la regla 12 que feia que només hi haguessin dos parts de 15 minuts seguides, només separades per 5 minuts de descans, cosa que feia el partit estigués quasi tot el temps en marxa i la possible superioritat d'un equip sobre un altre fos més clara. També el que passava es que els partits podien acabar amb marcadors molt baixos, degut a la no existència de possessió, cosa que feia que l'equip que agafava la pilota podia estar-se durant molt de temps amb la possessió d'aquesta a les seves mans.

1893

- Mèxic és el primer país estranger a adoptar el bàsquet.

- Desapareixen el fons de la cistella, utilitzant xarxes amb corda trenada.

- El temps de joc consta de dos períodes de 20 min. Amb 10 min. De descans.

- Apareix el pivot, oferint al jugador major mobilitat i recursos.

· **Anàlisi de l'any:** El bàsquet no tan sols es practica als EE.UU. sinó que arriba a Mèxic. El cèrcol de la cistella està compost d'un ferro i de una corda trenada que fa que pilota passi per dins d'aquesta corda. Ara el temps del partit és de dos parts de 20 minuts, amb 10 minuts de descans entremig, cosa que fa que la baixa puntuació dels partits sigui encara més pronunciada. I amb l'aparició del pivot es veu un apropament ja a jugar més la pilota a prop de cistella, i no tant a fer el tir des de qualsevol posició.

1894

- El bàsquet arriba a Iran i la Xina.
 - Es limita el terreny de joc i s'adopta una pilota pròpia per al bàsquet.
 - S'inclou un llançament de tir lliure a 6.09 m. de la cistella per cada falta comesa.
 - Apareix el jugador especialista en tirs lliures, ja que es va donar la possibilitat de triar al jugador que els realitzés.
 - Es comença amb normes tècniques i làctiques determinant-se funcions als jugadors tant ofensivament com defensivament.
- **Anàlisi de l'any:** El basquetbol arriba a altres països com Iran i la Xina. El terreny de joc ja té unes mides determinades. Apareix el tir per quan es comet una falta, i aquest tir lliure el feia el jugador conegut com "especialista en tirs lliures". I es comença a donar unes pautes als jugadors a nivell defensiu i atacant per afavorir al balanç entre el tenir la pilota (atacar) i quan no la tens (defensar).

1895

- El bàsquet arriba a Anglaterra.
 - Apareix el tauler i la línia dels tirs lliures s'apropa a 4.60 m. de la cistella.
 - Els llançaments de mitja distància es feien amb les dues mans, sent molt semblants a la passada de pit actual, mentre els llançaments de curta distància es realitzaven amb una sola mà.
- **Anàlisi de l'any:** El bàsquet arriba a un altre país, Anglaterra. La cistella obté un taulell darrer per poder picar la pilota contra ell i fer així que un tir d'aprop fos més fàcil d'aconseguir. La línia del tir lliure s'apropa perquè sigui més fàcil fer cistella. Però es diferenciava entre els tirs de lluny, que havien de fer-se amb dues mans, i els tirs de prop s'havien de fer només amb una.

1896

- El bàsquet arriba al Brasil, d'allà s'estendria posteriorment a tota Sud-Amèrica.
- La "amateur unió" adopta les regles que regiran a l'escala internacional.
- S'autoritza driblar amb la dues mans.
- Varien els punts, donant un punt per tir lliure i dos punts per a les cistelles.
- L'aparició del tauler porta amb si la necessitat del rebot, a més que ofereix la possibilitat de realitzar llançaments recolzats en aquest.
- **Anàlisi de l'any:** Arriba aquest esport a un altre país, Brasil (d'on s'estendria després a tota Sud-Amèrica), ja produint-se una extensió del bàsquet a varis països. El moviment del jugador es permet mitjançant el driblatge també amb dues mans. La valoració del punts canvia, i per cada cistella es donaven 2 punts i per un tir lliure només 1. Amb l'aparició del tauler, apareix també la necessitat d'agafar el rebot en cas de que la pilota no entri al cèrcol.

1897

- S'institueix definitivament que els equips estiguessin integrats per 5 jugadors en el terreny de joc

1898

- Es crea el primer reglament oficial femení.
- S'introdueix el bàsquet femení a Filipines.
- S'introdueix la pilota de cuir.
- El joc es mostrava lent i estàtic, fent-se una acurada selecció dels llançaments.

- **Anàlisi dels anys 1897-1898:** Durant el 1897 només s'imposa que els equips han de tenir 5 jugadors al terreny de joc.

Pel que fa a l'any 1898, es crea el primer reglament femení, que fa que l'esport no només es veiés com una cosa d'homes sinó que les dones també hi podien participar. Aquest bàsquet femení arriba a Filipines (Àsia). Finalment després de molts anys la pilota ha d'estar composta de cuir. Tot i que des de els seus inicis el bàsquet havia evolucionat, encara seguia sent un joc lent i amb una selecció de tirs molt curta.

1901

- S'introdueix el bàsquet a Austràlia.
- Es prohibeix encistellar després del dribling.

1906

- El bàsquet arriba a Cuba, introduït per soldats americans.
- Es fa obligatori el tauler en tots els camps de bàsquet.
- Com a necessitat de recuperar la gran quantitat de llançaments fallits sorgeix el jugador especialitzat en el rebot.

1908

- Es prohibeix driblar mes d'una vegada.
- **Anàlisi dels anys 1901-1908:** Al 1901 arriba el bàsquet a un altre país, Austràlia, ampliant encara més el nombre de països on ja es jugava. I en aquest any es prohibeix l'encistellament després de dribling, és a dir, que aquest moviment servia per avançar tros i però després el jugador havia de passar la pilota a un altre perquè tirés.
- Al 1906 torna a haver-hi un país on arriba el basquetbol, Cuba, introduït per els soldats americans (el país originari del bàsquet). El tauler que anteriorment podia ser-hi o no

ser-hi ara es fa obligatori a tots els camps. Amb la necessitat de agafar els rebots apareix el jugador que està especialitzat en aquesta tècnica.

Al any 1908 s'impedeix que el mateix jugador pugui driblar més d'una vegada en la mateixa acció, limitant més les opcions a l'hora d'atacar la cistella contrària.

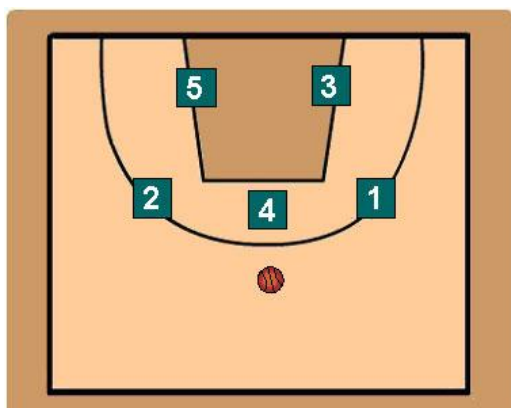
1915 - 1918

- Neix el "joint basketball" comitè, entitat responsable d'unificar el reglament.

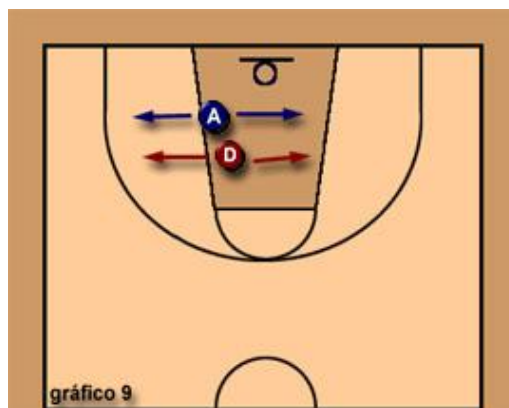
- Es pot encistellar després d'haver driblat.

- Anderson popularitza la defensa de zona que es va imposar sobre la individual, aquest tipus de defensa influeix sobre la individual, introduint els conceptes de flotació i ajuda.

- **Anàlisi dels anys:** Però en aquest any, contràriament a l'any 1901, ja es permet encistellar després d'haver driblat. Anderson popularitza la defensa en zona sobre la individual, que fa que un jugador no només es marqui a un jugador, sinó que també pugui ajudar a un altre jugador.

*Defensa en Zona

*Defensa Individual

1921

- S'introdueix el bàsquet a Iugoslàvia.
- Es distingeix en les penalitzacions, les violacions i la falta personal.
- Apareix de forma accidental la figura del jugador pivot, amb el seu conseqüent joc interior entre el pal i el pivot.

1924

- El jugador el qual li feien la falta havia de ser qui llancés el tir lliure.

1925

- Arriba el bàsquet a Colòmbia, segons la teoria més acceptada sobre com va arribar el bàsquet al nostre país.

- **Anàlisi dels anys 1921-1925:** Al 1921 arriba el bàsquet a un altre país. En les penalitzacions es diferencia entre les violacions i les faltes personals, cosa que fa que no es valorin igual. Apareix la figura del pivot, per afavorir el joc interior.

Al 1924 la norma que anteriorment deia que hi havia un llançador especialitzat en els tirs lliures canvia i passa a ser el jugador que rep la falta qui llança el tir lliure, per així donar a tots els jugadors a fer aquest tir i no només a un determinat jugador que està especialitzat en aquest tipus de tir.

I al 1925 arriba el bàsquet a Colòmbia, d'on es creu que va arribar el basquetbol al nostre país.

1928

- El bàsquet es presenta com l'esport d'exhibició en els jocs olímpics a Amsterdam.

1929

- S'introdueixen dos àrbitres en la direcció dels jocs.
- S'elimina el doble dribling.

1931

- Es regulen les faltes personals, determinant-se com a sanció dos tirs lliures en cas que el jugador estigués realitzant un llançament i un tir lliure per a faltes tècniques.

-S'estableixen com a mesura de terreny de joc: 25x15 m. amb 2x1 cm. de variació.

• **Anàlisi dels anys 1928-1931:** Al 1928 es presenta el bàsquet com a exhibició a les olimpíades de Amsterdam, donant-ne així un major coneixement a nivell mundial. Al 1929 apareix el segon àrbitre en el partit, que serà així una persona més a la pista per poder xiular possibles faltes que un sol àrbitre no pot veure, ja que no pot estar a dos llocs de la pista a la vegada. El dribling degut als enormes problemes que va causar en el reglament i en l'execució d'aquest es decideix que ha de desaparèixer. I al 1931 les faltes que es cometien quan el jugador està en llançament són sancionades amb dos tirs lliures, degut a la seva acció de tir a cistella, i quan es fa una falta tècnica el jugador només n'ha de realitzar un.

1932

- A Ginebra es funda la F.I.B.A. (Federació Internacional de Bàsquet Amateur).
- S'introdueix la regla dels tres segons (dintre la zona).
- S'introdueix la línia de mig camp .Quedant així definit el terreny de joc en dues parts ben definides (el camp d'atac i defensa) i introduint-se la regla dels 10 segons (a passar de la meitat defensiva a l'atacant).
- Després de cistella, el joc es reprèn amb un salt entre dos oponents a la meitat del camp.

- Les defenses de les zones prenen força, a causa de l'aparició de la pantalla i la seva continuació.

· **Anàlisi de l'any:** A Ginebra es funda la FIBA (Federació Internacional de Bàsquet Amateur) que s'encarregarà de controlar els canvis en la reglamentació, etc. Apareix la regla dels tres segons a la zona que fa que els jugadors interiors s'hagin de moure per no cometre aquesta sanció. Es divideix el camp en dos meitats (defensiva – atacant) i la norma dels deu segons a creuar de la part defensiva a l'atacant. Després de cistella el joc es reprèn amb un salt entre dos jugadors al mig camp, cosa que fa que el joc sigui lent perquè un cop es fa cistella els jugadors han de reunir-se al mig per tornar-se a disputar la bola. Les defenses en zona, el marcatge fort a dins per obligar a l'altre equip a realitzar un tir llunyà, agafen força.

1933

- Si un equip queda amb menys de 5 jugadors pot seguir jugant.

1934

- La superfície del terreny del joc ha de ser dura evitant els camps d'herba.

1935

- El C.O.I. accepta el bàsquet com a esport olímpic.

- Cada jugador pot per partit ser reintegrat dues vegades.

- En cas d'empat, i després de transcorreguts els dos períodes extres, guanyava el primer equip que convertís una cistella en el tercer període extra.

· **Anàlisi dels anys 1933-1935:** A l'any 1933 es deia que si un equip es quedava amb cinc jugadors, per expulsió d'algun d'aquests, el joc podia continuar sense cap problema.

Al 1934 la superfície del joc havia de ser dura i no de gespa, per que fos així d'una manera conjunta tots els camps.

I al 1935 el COI (Comitè Olímpic Internacional) accepta el bàsquet com un esport olímpic, donant un valor molt alt ja a aquest esport. Cada jugador pot tornar a entrar al camp dos vegades, donant així més descans a tots els jugadors. Si en finalitza el partit, i les dos parts extres, acabava en empat el primer equip que fes cistella guanyava el partit.

1936

- El bàsquet s'inclou entre els esports olímpics.
- S'integra el bàsquet femení a la F.I.B.A.
- S'amplia el numero de jugadors suplents de 2 a 5.
- S'inclouen tres temps morts per equip.
- Després de cada cistella es reprèn el joc per part de l'equip al que li acaben de fer-li la cistella amb un servei des de la línia final.
- A causa del servei, després de cistella, des de la línia de fons, comença a aparèixer el prèssing.
- Es popularitza el llançament amb una mà.
- **Anàlisi de l'any:** Definitivament el bàsquet entra als jocs olímpics, consolidant-se com un gran esport. El bàsquet femení es adoptat per la FIBA. Els jugadors suplents passen de ser 2 a 5 per així poder fer més canvis de jugadors. Arriben els temps morts, tres per cada equip, cosa que fa que per exemple si un equip durant un temps no aconsegueix jugar bé, el seu entrenador pot demanar un temps mort per frenar la superioritat del altre equip. Quan es fa cistella l'equip que ha rebut la cistella, treu de línia de fons, fent així un transició de pilota més llarga per cada equip, en comptes de com en anys anteriors de fer un salt a mig camp, cosa que produïa una ralentització del joc. Apareix el prèssing que és l'acció de pressió del equip defensor al equip

atacant per intentar treure-li la pilota. I es popularitza el tir amb una mà, incrementant la dificultat d'execució.

1939

- Mor J. Naishmith i com a tribut a la seva persona s'inaugura el "Hall Of Fame" on s'inscriuen els pioners d'aquest esport, així com els seus personatges més celebres.
- Primer torneig de bàsquet de la N.C.A.A. universitari amb la participació de totes les universitats dels estats units.
- Amb la finalitat de reduir les sortides del camp es fixen les cistelles a 1.22 m. de les línies finals.
- **Anàlisi de l'any:** Amb la mort de Naishmith es crea el "Hall Of Fame", el saló de la fama, on s'escriuen els jugadors i personatges més cèlebres del bàsquet. Es fa el primer torneig de bàsquet a les universitats de Amèrica. Amb l'objectiu de reduir les sortides del camp, es fixa la cistella a 1,22 m. de la línia final.

1940

- Es retransmet les primeres trobades de bàsquet per televisió des del Madison Square Garden.
- En cada partit oficial s'estableixen 2 àrbitres, un cronometrador i un anotador.
- Apareix la primera forma de contraatac moderna.

1945

- Es legalitza i reglamenta el bloqueig.
- El llançament en suspensió fa la seva aparició per primera vegada.

1946

- A Chile se celebra el primer campionat sud-americà femení.
- Apareixen a Europa els taulers de vidre transparents.
- Des d'aquest any es comença a utilitzar el contraatac com un sistema tàctic d'atac.

- **Anàlisi dels anys 1940-1946:** L'any 1940 es fan les primeres retransmissions per televisió del bàsquet, al Madison Square Garden, donant així la possibilitat de veure aquest esport des de casa mirant només la televisió. En els partits estan presents dos àrbitres de camp, el cronometrador i l'anotador. Apareix la forma de contraatac, que consisteix en la ràpida transició des de el camp defensiu fins l'atacant, i així aconseguir una cistella amb l'equip contrari desajustat defensivament.

Al 1945 es permet l'acció del bloqueig, que consisteix en l'ajuda d'un altre jugador atacant diferent al que té la pilota perquè aquest es pugui desfer-se de la defensa del seu defensor mitjançant l'obstaculització. I apareix per primera vegada el tir en suspensió, que permet al jugador fer un tir en el moment de màxima altura un cop fet el salt i fer el tir.

I al 1946 es celebra per fi el primer torneig femení, donant a veure també més el bàsquet femení. Apareix a Europa el taulers de vidre, ja que són més resistents als anteriors. El sistema de contraatac des de aquest any, compta com una forma més d'atac.

1948

- El numero de jugadors suplents passa a 7 i el temps morts a 4.
- S'estableix el dret d'opció en el qual l'equip pot optar entre un tir lliure o un servei des de la línia lateral.
- Es permet aixecar el peu de pivot en la sortida en dribling.

- Entre el defensor i atacant ha de mantenir-se una distància d'almenys de 50 cm.

- **Anàlisi de l'any:** El número de jugadors suplents passa a set donant més l'opció a més canvis, i els temps morts passen de 3 a 4 per donar als equips més opcions de para el partit en un moment determinat. El equip des de aquest any pot triar entre fer un tir lliure o treure de línia de fons quan ha rebut una falta. Es permet l'aixecada del peu de pivot en la sortida del dribling donant al jugador més facilitats de moviment. Es redacta un distància mínima entre el jugador atacant i el defensor (50 cm) donant llibertat de moviment al jugador que té la pilota i així no sentir-se tan pressionat.

1949

- Es modifica la zona restringida ampliant les seves mesures.

- Es desenvolupa el joc ofensiu sense pilota, introduint-se els canvis de ritme i direcció i les fintes de recepció.

- Amb el desenvolupament del llançament i les fintes de penetració s'obliga a desenvolupar els recursos defensius contra el dribling.

1950

- S'introdueix el dribling amb canvi de mà entre cames i per darrere de l'esquena.

- Es permet el pivoteig.

- Només es deixa tenir 7 jugadors suplents com a màxim.

1953

- S'intenta crear sense cap èxit un bàsquet femení, una lliga determinada. No es pot fer cap lliga oficial, però si es permet els partits entre dones.

- Els russos utilitzen la tàctica de “congelació de la pilota en l'atac”.

- **Anàlisi dels anys 1949-1953:** A l'any 1949 la zona augmenta de mesures per donar un moviment constant als jugadors que hi estan dintre per no cometre la violació dels tres segons. Entre en joc les fintes i el joc sense pilota a l'hora d'atacar, fet que dona l'opció al jugador sense pilota de moure lliurement per tenir una posició de tir òptima. I degut a aquestes fintes, augmenten els recursos defensius contra aquest dribling. Al 1950 es permet el dribling entre les cames i per darrere l'esquena fent així més vistosa aquesta acció de driblar. El pivoteig entra en vigor i fa que la figura del pivot es valori molt més en el moment de fer cistella. El màxim de suplents es fixa en 7, suficients per poder fer canvis en l'equip. L'any 1953 s'intenta fer una lliga oficial de bàsquet femení però sense èxit, i només es poden fer partits entre dones a nivell amistós, sense cap benefici després de la victòria.

1954

- Els equips disposen de 5 faltes personals, després de les quals cada falta es penalitza amb un tir lliure.

- S'estableix el temps de posició de la pilota en 24 segons.

- La puntuació va millorar de 79.5 punts a 93.1 de mitjana.

1956

- Es reimplanta la regla que impedeix aixecar el peu de pivot abans que la pilota surti de les mans del jugador.

- La zona restringida adquireix la forma trapezoide.

- Es crea la regla dels 30 segons (de possessió).

- A causa de les defenses cada vegada mes sòlides, els jugadors atacants, es troben cada vegada mes assistits pels seus companys.

- **Anàlisi dels anys 1954-1956:** L'any 1954 els equips disposen de 5 faltes, després d'aquestes totes serien penalitzades amb tir lliure, cosa que fa que els equips hagin de administrar bé les seves faltes per no fer-ne de més i donar avantatges al equip rival. Finalment el temps de possessió de la pilota es fixa en 24 segons, fet que fa que l'equip que ataca, hagi de llançar a cistella abans de que es consumeixen aquests segons, i també fa que les puntuacions dels partits incrementin per el constant canvi de possessió de pilota d'un equip a l'altre.

Al 1956 es torna a posar la regla que no permet aixecar el peu de pivot, això produeix que el jugador que té la pilota es vegi limitat a una sèrie de moviments. La zona adopta la forma de trapezoide. Per contrari en aquest any la possessió passa dels 24 segons als 30. I degut a les fortes defenses, els jugadors atacants s'han de començar de millor manera per poder encistellar la pilota.

1960

- Durant els ultimes 5 min. de joc cada falta es penalitza amb dos tirs lliures.

- S'elimina la regla dels 10 seg. (en passar del camp defensiu al atacant).

- La retenció de la pilota per més de 5 segons que sigui sota pressió ocasionarà un salt entre dos.

- Els entrenadors americans comencen a preocupar-se per la preparació especialment defensiva, amb la conseqüent avaluació dels fonaments tècnics defensius.

- Fan la seva aparició la primeres defenses mixtes.

1964

- Apareix a escala mundial la zona "press", com una necessitat de tenir la pilota abans que aquest arribi a la cistella.

1967

- Sorgeix la “American Basketball Association”.

- **Anàlisi dels anys 1960-1967:** A partir de l'any 1960, durant els últims 5 min. De joc cada falta que es faci es penalitza amb dos tirs lliures, fet que dóna la possibilitat als equips a forçar faltes durant aquest minuts per aconseguir més fàcilment la possibilitat d'anotar punts. La regla dels 10 segons de passar del mig camp queda es retira, beneficiant així a la tranquil·litat a l'hora de creuar el camp. Ara ja es quan els entrenadors, principalment els fundadors d'aquest esport (els americans), es preocupen per la bona qualitat defensiva del seu equip, valorant-la igual o més que l'atac. I es aquí on apareixen les primeres defenses mixtes que combinen diferents tipus de defensa, millorant-la encara més.

L'any 1964 apareix la defensa en zona “press”, que intenta que es trigui el màxim temps possible en arribar a cistella.

I l'any 1967 apareix la American Basketball Association, una associació independent a la resta del món, només centrada en el bàsquet americà.

1968

- Únicament en els 5 min. finals de joc: Es permet el dret d'opció i també la regla del camp enrere i dels 10 seg. (camp defensiu-atacant).

- S'accentua al màxim la pressió defensiva, on l'objectiu final és aconseguir la pilota.

1972

- La regla dels 10 seg. i del camp enrere s'apliquen durant tota la trobada, igual que el dret d'opció.

- Apareixen la combinació tàctica ofensiva del “snack” (s'ataca i no es fa cistella, ràpidament es forma una bona defensa) i la combinació sistemàtiques de diverses

defenses, denominades “defenses alternatives”.

- **Anàlisi dels anys 1968-1972:** Des de l'any 1968, només es permetia en els 5 min. restants de partit, la possibilitat de triar entre fer un tir lliure o treure de línia de fons, després de falta , i també la norma de camp enrere i la dels 10 segons de creuament de camp; cosa que feia que l'intensitat de joc en aquests cinc minuts fos elevada. També s'observa aquesta pressió en la defensa que augmenta any rere any, per millorar tant l'espectacle de l'atac com el de la bona defensa.

I a l'any 1972 la norma dels 10.seg, camp enrere i dret a opció, s'apliquen durant tot el partit, cosa que fa que la pressió al llarg del tot el partit incrementi. La combinació del “snack” i les diverses defenses alternatives fa que els jugadors hagin de corre quasi constantment i no es permeti la relaxació.

1975 - 1976

- Fusió de la A.B.A. i la N.B.A. articulant-se en les quatre divisions geogràfic-esportives actuals: Atlàntica, Central, Oest i Pacífic.

- A partir de les 10 faltes per equips en cada temps es dóna el dret de realitzar dos llançaments de tir lliure.

- S'introdueix el 3x2 en els tirs lliures.

- Es concedeix un tir lliure addicional si en efectuar la falta sé aconsegueix cistella.

- Es desenvolupa la defensa d'ajust. Aquesta defensa combina la defensa individual home a home i la zona 2-3 i el seu objectiu és aconseguir ajudes per a una millor defensa dels bons atacants.

1979

- S'adopta la possibilitat d'incorporar un tir des de més lluny que puntués de tres.

- **Anàlisi dels anys 1975-1979:** L'any 1975-76 es crea la NBA definitiva, la unió de la ABA i la NBA, i queda dividida en conferències amb diversos equips a cadascuna. Si un jugador rep la falta mentre tira i fa cistella se li dóna un tir addicional (2+1/3+1), cosa que fa que les possibilitats d'incrementar la puntuació per partit sigui més normal amb aquest combinació. Encara millora més la defensa amb una mixta de la individual i la zona 2-3, que fa que els atacants hagin d'experimentar-se en el dribling, el tir i la rapidesa.

I l'any 1979 arriba la possibilitat d'incloure una gran norma: la del tir de tres punts, que donaria molt més espectacle degut a que seria un tir llunyà que obligaria als jugadors a saber tirar des de més lluny.

1980

- Els canvis de temps de possessió són constants durant molts anys.
- Després de cistella es pot sol·licitar temps mort.
- Es redueix el numero de faltes personals per equip i per temps a 8, després dels quals es poden llançar 2 tirs lliures.
- En cas d'empat es faran prorrogues fins que un equip guanyi.
- Es desenvolupa el joc continu.
- Es perfecciona l'un contra un, com a estructura bàsica del joc d'atac.

1982

- Campionat del Món a Cali.

1984

- Desapareix en la F.I.B.A el concepte de Amateur, per la qual cosa s'adopta el nom de F.I.B.

- Es crea la línia dels 6,25 m. mes allà de la qual les cistelles valen 3 punts.

- Es desenvolupen les tècniques del llançaments de 3 punts.

- Ja que sobre l'atacant no existeix tanta pressió defensiva, s'aplica l'espai d'atac.

- Adquireix gran importància el ritme del joc.

- **Anàlisi dels anys 1980-1984:** Abans del 1980 i durant uns anys el canvi de temps de possessió és constant i no queda ben definit. Des de 1980 es permet que després de cistella demanar temps mort, fet que comporta una parada del joc i que pot beneficiar al equip que un cop finalitzat el temps mort surti al camp amb més empena. Es fan prorrogues fins que un equip acaba guanyat, això pot fer que hi hagi partits molts llargs. S'intenta que el joc flueixi i sigui continu, per millorar la puntuació i l'espectacle. El un contra un es perfecciona, degut a la preparació física que molts jugadors adquireixen veient la necessitat d'aguantar el ritme del partit.

L'any 1982 es fa un meravellós campionat del món a Cali.

I l'any 1984 desapareix FIBA per passar a dir-se FIB. I finalment arriba la línia de 6,25 m. que més enllà d'aquesta les cistelles valen 3 punts, cosa que fa que l'espectacle augmenti degut a uns llançaments des de gran distància que fan més atractiu el bàsquet. Per que aquesta regla es vegi ben representada, es desenvolupen tècniques de llançament de 3 punts. A partir d'aquí adquireix gran importància el ritme de joc.

1988

- En els jocs de Seül, Estats Units perd l'hegemonia per primera vegada.

- Les finals es disputen entre els equips de la Unió Soviètica i Iugoslàvia, situació que porta a la federació professional Nord-americana a organitzar el primer equip professional que representa als EE.UU en els següents jocs olímpics.

- Apareixen la regla del 1+1 en els tirs lliures (aquesta regla només permetia el segon llançament lliure si s'anotava el primer. Si no, es podia entrar al rebot) a partir de la

setena falta de l'equip contrari amb dret a opció per part de l'equip no infractor.

- S'adopten 3 àrbitres.

1990

- Se sanciona com a falta intencionades les faltes personals amb clar interès estratègics (al final del partit per fer parar el cronòmetre).

- S'elimina el dret d'opció (dret a escollir si tirar un tir lliure o treure de banda després de falta).

- La sanció de faltes personals i tècniques són acumulatives.

- Es permet moure els peus en els sacs de banda únicament utilitzant el peu de pivot.

- Es permet el jugador per sobre del cercol en trajectòria ascendent, per poder fer esmaixada.

• **Anàlisi del anys 1988-1990:** L'any 1988, als Jocs Olímpics de Seul, els Estats Units per l'hegemonia de guanyar tots els jocs en benefici dels països europeus. Degut a aquesta pèrdua obliga als EE.UU. a posar un equip oficial, amb grans estrelles. Es crea la regla del 1+1 que permet el segon tir lliure en cas d'anotar el primer, sinó s'entra en el rebot (es produeix aquesta norma quan l'equip contrari té 7 faltes). I en comptes de dos àrbitres de camp, ara es posen tres perquè no s'escapi cap detall que passa al camp.

1991

- S'organitza a Atenes un torneig commemoratiu del centenari del bàsquet.

1992

- El millor equip del bàsquet mai reunit fins avui, (El "Dream Team"), va ser l'atracció en els Jocs Olímpics de Barcelona.

- Es tendeix a homogeneïtzar les regles amb la NBA. En recerca de l'esport.

- Hi ha una tendència molt marcada cap al jugador polivalent i especialista.

- **Anàlisi dels anys 1991-1992:** L'any 1991 s'organitza a Atenes un torneig que commemora al centenari del bàsquet fet que dóna a entendre de l'important abans del bàsquet en els cent anys.

Al 1992 en els Jocs Olímpics, ja amb un reconeixement absolut d'aquest esport com un dels grans, es produeix una gran devoció per el "Dream Team", considerat el millor equip de l'història del bàsquet. Es tendeix aquí a Europa a homogeneïtzar les regles de la NBA, en millora del esport. A aquestes alçades on ja hi ha no només una evolució del reglament, sinó també dels jugadors (estan molt millor preparats), hi ha una tendència molt marcada per el gran jugador, el polivalent, el que sap fer de tot.

1994

- Línies i dimensions: les línies han de ser traçades del mateix color la zona neutra ha de ser d'un sol bloc.

- Suport del tauler: han de situar-se a una distància mínima de 2 m. de la vora exterior de la línia de fons.

- S'inclou en el vestuari dels jutges els pantalons negre canviant el gris.

- Un jugador pot fer una passada per sobre del nivell del cercol a un company d'equip, perquè aquest el rebí per sobre del cercol i faci una esmaixada . L'anomena't "alley-ooped"

- Servei de banda: després d'una infracció, violació o qualsevol altra detenció del joc, aquest es reprèn amb un servei de banda realitzat en el lloc mes proper a la infracció, exceptuant la posició directament darrere del tauler.

- Un jugador no pot tocar la pilota quan aquest està en trajectòria descendent i completament per sobre del nivell del cèrcol, restricció que solament s'aplica fins que la pilota toqui el cèrcol o fins que sigui evident que la pilota no ho tocarà.
- Es canvia el nom de falta intencionada pel de la falta antiesportiva.
- Qualsevol jugador o integrant d'un equip que sigui desqualificat ha d'abandonar el terreny de joc.
- Un entrenador és desqualificat si és sancionat amb tres faltes tècniques, com a resultat d'un comportament antiesportiu comés per ell i també per qualsevol persona del banc. O, si és sancionat per dues faltes tècnics productes del seu propi comportament antiesportiu.
- Se suprimeix l'1+1, sancionant-se les faltes després de la setena, amb dos tirs lliures.
- Tirs lliures: durant aquests llançaments un màxim de 5 jugadors ha d'ocupar els espais al llarg del passadís de tirs lliures, sent tres d'ells adversaris del llançador del tir lliure.
- La plantilla del joc és totalment nova per facilitar la tasca dels anotadors. L'anotador ja no ha d'escriure el minut en cas de falta, cistella o temps mort.
- En el moment de la passada o de llançament, el peu de pivot pot aixecar-se, però no pot tornar al sòl abans que la pilota hagi abandonat la/les mà/mans del jugador. En el moment d'una sortida driblant, el peu de pivot no pot aixecar-se abans del que la pilota hagi abandonat les mans del jugador (sinó es cometran passes).
- En el marcador, s'encén un pilot vermell que senyala les 4 faltes d'equip.
- Es permet l'ús de escalfadors sota els pantalons del jugadors.
- **Anàlisi de l'any:** Durant aquest any els canvis que pateix l'evolució del bàsquet, ja es veu de manera clara que es fan perquè el basquetbol agafi un forma sensacional de joc, deixant enrere les imperfeccions dels seus inicis, i vol que aquest esport s'arribi a convertir en un esport apasionant.

1998

- Solament els jugadors inscrits en l'acta de la trobada té drets a escalfar en els 20 minuts que precedeixen a l'inici del partit.
- Una vegada que s'inicia el tir lliure, els jugadors no poden modificar la seva posició, en els passadissos o en la resta del terreny, fins que el tir lliure hagi finalitzat.
- La violació dels tres segons no ha de xiular-se si es produeix una d'aquestes tres circumstàncies:
 - Un jugador de l'equip amb control de la pilota tracta de sortir de la zona restringida (l'ampolla).
 - Un jugador d'equip amb control de la pilota aquesta en acció de tirar a cistella i la pilota està sortint de les seves mans.
 - Un jugador de l'equip amb control de la pilota que està regatejant cap a cistella.
- **Anàlisi de l'any:** Només els jugadors que estan inscrits en l'acte, tenen dret a escalfar els 20 min. d'abans del partit, fet que limita a un nombre de jugadors determinats que tenen dret a jugar el partit. Quan un jugador llença un tir lliure, la resta dels jugadors no pot moure's de la seva posició, en la realització d'aquest. I la norma dels tres segons a la zona mai s'ha de xiular quan: un jugador està surtin de l'ampolla, quan en acció de tir a cistella i la pilota està surtin de les seves mans, i quan un jugador amb la pilota està movent-se (driblant) cap a cistella.

1999-2004

- Durant aquest temps van haver-hi alguns petits canvis, que primer s'adoptaven a la NBA i després se'n valorava la seva efectivitat i s'introduïen també a Europa. Però que aquests canvis no eren gaire evolutius en comparació amb anys anteriors, sinó que eren petites remodelacions de normes ja fetes prèviament. Durant aquests anys ja es veia que el nivell adquirit de bàsquet a tot el món, però principalment a Amèrica i Europa, era ja un nivell alt en tot els sentits (nivell de joc, preparació dels partits,

patrocinadors, la emissió de nombrosos partits per televisió...), i ja donava a entendre que aquest esport s'havia consolidat entre els grans, com el futbol i el tenis.

2005

- Quan un jugador ha comès 5 faltes queda expulsat del partit.
- Es permet, no un ajudant del entrenador, sinó que es permet ja a un segon entrenador.
- El temps de possessió ja ha adquirit un temps fix a nivell europeu, i es queda amb una possessió de 24 segons. A la NBA, també es mantenen els 24 segons de possessió.
- La norma dels 8 segons, del creuament de la meitat defensiva a la meitat atacant, adquireix importància degut a que el nivell de defensa augmenta i ja no s'espera al equip a partir de mig camp sinó que es pressiona a tota la pista.
- Els 3 segons a la zona es fan importants perquè així els jugadors interiors no poden estar quiets a dins l'ampolla.
- **Anàlisi de l'any:** El jugador que a comès 5 faltes queda expulsat del partit, cosa que implica que els jugadors han de anar alerta amb les faltes que fan. Es permet a un segon entrenador, que permet que una segona persona es dirigeixi als jugadors i només l'entrenador com anteriorment. Els temps de possessió, després de molts canvis durant anys, queda fix en 24 segons. A la NBA es mantenen els 24 segons, després de que durant anys hagin agut diversos canvis en la possessió (com els 30 segons). La norma dels 8 segons de creuament del mig camp, anteriorment de 10 segons, agafa importància perquè la pressió de la defensa és màxima i s'ha de creuar abans dels 8 segons perquè no es xiuli una violació de temps. De la mateixa manera que els 3 segons a la zona agafen també importància, perquè fa que els jugadors de dintre no puguin estar quiets.

2008

- A la taula on s'apunten els punts i on estan els àrbitres de taula i els anotadors, es posa una fletxa que gira segons a qui li pertanyi la possessió. És a dir, aquesta fletxa gira de sentit, moguda per l'anotador, i que un cop es produeix la lluita entre un jugador i un altre, al treure de banda a favor del que té la pilota, es gira per així indicar que en la propera lluita la possessió serà per l'altre equip.
- L'acta de joc, on s'apunta tots els esdeveniments del partit, varia en petites coses durant els últims anys (canvi de situació d'alguna anotació...).
- El marcador del estadi permet veure quantes faltes té cada jugador.
- El temps de descans entre 2n i 3r quart es consolida en 15 minuts.
- Al inici del partit es deixa escalfar entre 15-20 minuts, per la preparació dels jugadors.
- La norma de sac de banda es referma en 5 segons.
- **Anàlisi de l'any:** Al 2008 els canvis que pateix el bàsquet s'on ja circumstancials, perquè tots els canvis més grans i significatius del bàsquet actual han estat adquirits durant els 20-30 anys anteriors.

2010

- La línia de tres punts passa dels 6,25 metres als 6,75, mig metre més lluny de la cistella.
- La zona de tres segons serà un rectangle amb una amplada de 4,87 metres. Fins ara, tenia forma de trapezi i la seva part més ampla era de 6 metres.
- Després de temps mort, ja en els dos darrers minuts, la pilota es posarà en joc des de tres quarts de pista d'atac, i no des del mig del camp com fins ara.
- LA POSSESSIÓ DELS 24 SEGONS:
- Quan hi ha una interrupció en el camp propi tornarà als 24 segons.

- Si s'ha travessat la línia de mig camp, tornarà als 24 segons si quedaven més de 14 segons quan el joc s'havia aturat.
- Si quedaven menys de 14 segons i ja s'ha travessat la línia de mig camp, el temps d'atac es posarà en 14 segons.
- **Anàlisi de l'any:** I ja per acabar els canvis que s'han produït aquest mateix any, el 2010, que van entrar en vigor en la Supercopa d'aquest passat estiu, són canvis que ja des de els últims 20 anys sobretot, es produeixen per afavorir a l'espectacle del joc. Com per exemple la regla posada aquest any de col·locar la línia de 6.25 metres (triple) que havia estat durant molts anys, passar-la a 6,75 metres perquè els jugadors afinin bé la seva punteria des de la llarga distància. Purament, són canvis per afavorir el espectacle en aquest esport i així fer-lo més atractiu.

6. VALIDESA DE LA HIPÒTESI

Finalment, després de tot l'anàlisi de l'evolució de les normes i de les entrevistes fetes als àrbitres Toni Torné i Jordi Mercadal, he arribat a la conclusió que la hipòtesi, que relaciona la gran majoria dels canvis des de els inicis del bàsquet fins ara, però que principalment es veu de manera més clara en els últims vint anys, és la següent:

- Per millorar l'espectacle del joc.

Les regles que m'han ajudat a triar aquesta hipòtesi, són algunes normes com l'exposada l'any 1994 que permetia a un jugador a fer una passada per sobre del nivell del cèrcol a un company d'equip, perquè aquest l'agafés per sobre del cèrcol i fes una esmaixada (l'anomena't "alley-ooped"); o com la norma de l'any 1984 que creava la línia dels 6,25 m. mes allà de la qual les cistelles valien de 3 punts, cosa que feia que els jugadors afinessin bé des de llarga distància per poder encistellar un tir de més puntuació; també de les últimes regles que s'han inscrit dins del reglament com la feta aquest mateix any 2010, la nova norma de situar el tir de tres a 6,75 metres en comptes de posar-la a 6,25 com en anys anteriors, fa que els jugadors a l'hora de tirar des de tan lluny s'ho hagin de pensar dues vegades abans de efectuar el tir.

També es veu molt clara aquesta intenció de dur el bàsquet a un espectacle total, a la NBA on el ritme del partit està basat en l'atac i els contraatacs, i no en una defensa forta, de manera que fa que els jugadors a l'hora de encistellar triïn normalment la opció més espectacular com l'esmaixada, l'alley-ooped o l'un contra un. Aquesta manera que tenen de jugar en la lliga americana fa que les puntuacions siguin molt més altes del normal, influït per un temps més ampli de minuts de cada part (12 min.) i també com he dit la fluixa defensa que s'exerceix en l'NBA, fa que aquest tipus de joc sigui vist per milers de persones als estadis. Es tracta d'un joc molt vistós i espectacular, que fa que la gent vibri en els partits.

Totes aquestes regles que he dit, més algunes que no he citat anteriorment però que també tenen la finalitat d'oferir espectacle, fan que el bàsquet actual sigui atractiu, entretingut de veure i sobretot espectacular. Tal i com he dit en el cas de la NBA. Tota aquesta sèrie d'anàlisis m'ha dut a concloure de manera obvia amb l'hipòtesi anterior.

Encara que també les altres dues hipòtesis plantejades al principi del treball influeixen a l'evolució del basquetbol, tot i que d'una manera menys representativa.

Per exemple en el cas de l'hipòtesi de fer canvis en el reglament perquè no fos tan monòton el tipus de joc, es veu de manera clara en l'any 1901, que es prohibeix l'encistellar després de driblar, i al poc temps a l'any 1915 es permet fer cistella després del driblatge. Això fa que l'opció fer de canvis en el reglament per no seguir la mateixa rutina pugui també ser valorada com a hipòtesi vàlida, però menys important. És el cas també de la última hipòtesi, la que sosté que els canvis es produeixen per afavorir la publicitat (entre parts, etc) i així arribar a vendre el bàsquet molt bé a la televisió. Aquesta hipòtesi tot i no ser, ni molt menys, tan important com la de l'espectacle, a mida que ha passat el temps ha anat prenent importància. Abans si volies veure el partit havies d'anar al lloc on es jugava. Actualment el bàsquet està molt introduït al món televisiu. Per exemple, ara en els temps morts a la televisió fan anuncis durant el minut de descans. Abans això no passava perquè les televisions no estaven interessades i tampoc es preocupaven en vendre l'esport. No com ara, que aprofiten qualsevol minut per oferir-la. I penso que amb el temps tot això anirà incrementat en aquesta direcció.

Per això aquesta hipòtesi, opino, que serà més acceptada d'aquí uns anys.

7. CONCLUSIONS DEL TREBALL I POSSIBLES PROBLEMES QUE HAGIN APAREGUT

La conclusió del treball a la qual he arribat, ha sigut que el bàsquet és un esport que des de el seu començament ha sofert una sèrie de canvis constants, uns de més importants que d'altres, però ha estat en constant evolució fins l'actualitat. I penso, quasi ho afirmo, que la seva evolució mai deixarà de variar.

Amb aquest treball he arribat a veure com un esport que des de fora sembla aparentment senzill de fer funcionar i d'arribar al que és actualment aquest esport, en realitat és més complicat del que sembla i a la vegada interessant de descobrir.

El principal problema que he tingut a l'hora de fer el treball ha sigut el no poder trobar a cap llibre específic sobre l'evolució del bàsquet totes les normes any rere any. Això em va passar quan vaig anar a la Fundació del Bàsquet en busca d'un llibre sobre l'evolució, i per la meva sorpresa em van dir que no en tenien cap.

8. BIBLIOGRAFIA

- Diaris

Regió 7 Diumenge, 3 d'Octubre del 2010

- Centres

Fundació del Bàsquet (Barcelona): Consulta de Reglaments

9. WEBGRAFIA

<http://ca.wikipedia.org/wiki/NBA>

<http://www.planetabasketball.com/directorio2.htm>

http://ca.wikipedia.org/wiki/Lliga_ACB_de_b%C3%A0squet

http://ca.wikipedia.org/wiki/Eurolliga_de_b%C3%A0squet

- Imatges

<http://img.blogdeblogs.com/altaspulsaciones/uploads/2010/06/trofeocampeonacb.jpg>

<http://estb.msn.com/i/C8/96FDDCDE5A486D17F6B42A948E39.jpg>

http://www.planetabasketball.com/media/imagenes/1988-Michael-Jordan_316657.jpg

<http://nbaccion.files.wordpress.com/2010/01/nba-2010-all-star-logo.gif>

<http://miriamperrita.files.wordpress.com/2009/11/basquet.jpg>

<http://basket-cracs.blogspot.es/img/Villacampa.jpg>

<http://quanihey.files.wordpress.com/2010/01/euroliga.jpg>

<http://elblogdelbaloncestero.files.wordpress.com/2010/05/barca-campeon-euroliga.jpg>

http://www.basketjavier.com/basketnew/Articulos/defensa/graficos/Defensa_Individual_9.JPG

<http://baloncesto.files.wordpress.com/2007/07/diagrama1.jpg>

10. AGRAÏMENTS

Agraeixo la col·laboració en el meu treball a :

- Joan Llasera per facilitar-me documents.
- Toni Torné (Àrbitre professional i professor del IES Guillem Catà) per respondre amablement a la meva entrevista.
- Jordi Mercadal (Àrbitre amateur) per respondre amablement a la meva entrevista.
- La Fundació del Bàsquet (Barcelona) per voler-me rebre a la seva biblioteca i facilitar-me reglaments.

Annexos

Àrbitre Veterà (Toni Torné)

Quina d'aquestes tres hipòtesis creus que és la més adequada per explicar l'evolució del Bàsquet. Tria la més adient per tu:

- Per millorar l'espectacle del joc.
- Per evitar que no hi hagués sempre la mateixa monotonia de joc, fer constants canvis per així ser un esport molt evolutiu en comparació amb d'altres
- Per poder fer més publicitat (entre els temps morts, la mitja part, etc), i vendre el bàsquet molt bé a nivell televisiu.

Àrbitre Amateur (Jordi Mercadal)

Quina d'aquestes tres hipòtesis creus que és la més adequada per explicar l'evolució del Bàsquet. Tria la més adient per tu:

- Per millorar l'espectacle del joc.
- Per evitar que no hi hagués sempre la mateixa monotonia de joc, fer constants canvis per així ser un esport molt evolutiu en comparació amb d'altres
- Per poder fer més publicitat (entre els temps morts, la mitja part, etc), i vendre el bàsquet molt bé a nivell televisiu.